

og gradvis Ophævelse af Afspærringsforanstaltningerne.

Frankrigs Delegerede M. *Paul Faure* udtrykte Beklagelse over, at de to store Lande, der har fremsat Besværinger med Hensyn til Raastoffernes Fordeling (Tyskland og Italien), ikke har ønsket at deltage i den kollektive Undersøgelse af dette Spørgsmaal, som har fundet Sted gennem Folkeforbundet. I denne Undersøgelse har andre Ikke-Medlemsstater, U. S. A., Brasilien og Japan, deltaget. Det har ofte været hævdet, at Raastofspørgsmaalet fremfor alt er et Kolonispørgsmaal; de stedfundne Undersøgelser viser imidlertid, at dette ikke er Tilfældet (se ovenfor c.). Forholdet er, at Raastofspørgsmaalet ikke kan udskilles fra de økonomiske, finansielle og politiske Spørgsmaal i deres Helhed.

Den franske Delegerede var enig i M. van Langenhove's Udtalelser. Fra fransk Side lagde man derhos Vægt paa en Konvention til *Forhindring af Beskatningsunddragelse* (se ovenfor A. b. 2.).

Den *hollandske* Delegerede M. *van Lanschot* pegede paa, at Holland i dets Kolonier stadig har fulgt den aabne Dørs Politik; i ostindiske Foretagender, f. Eks. for Gummi, Te og Palmeolie, er saaledes henholdsvis 56 pCt., 30 pCt. og 46 pCt. af den anbragte Kapital fremmed. — En Forøgelse af den internationale Vareomsætning mente han bedst vil kunne ske ved Aftaler om gensidige Indrømmelser ud fra Princippet „do ut des“ — saaledes som f. Eks. Haag-Arrangementet af Maj 1937 mellem Oslo-Landene.

Den *polske* Delegerede M. *Rose* udtalte med Hensyn til Raastofspørgsmaalet, at væsentligere end Procentdelen af de Raastoffer, der fremstilles i Kolonierne (se ovenfor c.), forekom ham den Procentdel af Raastofferne, der er af *kolonial Oprindelse*, og her var Tallet 9,7 pCt., hvorved yderligere maatte erindres Udviklingsmulighederne i Kolonierne.

Den *svenske* Delegerede Professor *Bagge* udtalte, at de fra australsk Side foreslaaede Enquêteer (se foran) syntes ham at være af for almen en Karakter til at kunne

føre til positive Resultater; Emnerne for saadanne Undersøgelser maatte nærmere præciseres og i et vist Omfang begrænses.

Den *schweiziske* Delegerede M. *Stucki* kunde ikke dele den Opfattelse, at Folkeforbundet paa det nuværende Tidspunkt, hvor det kan udrette saa lidt i politisk Henseende, omvendt skulde kunne gøre en stor Indsats paa det økonomiske Omraade. Næsten alle Landes Økonomi staar i nær Forbindelse med deres Politik; Oprustningen har saaledes haft skadelig Indvirkning paa de økonomiske Forhold, og Raastofspørgsmaalet er mere et politisk end et økonomisk Spørgsmaal. Hr. *Stucki* mente, at den bedste Vej til Fremme af den internationale Handel i Øjeblikket er tosidede Aftaler, men saaledes at disse helst afsluttes under en vis Indflydelse fra Folkeforbundets Side.

Heller ikke den *engelske* Delegerede Oberst *Colville* havde Tro paa, at der i den nuværende Situation kan naas Fremskridt ved mangesidede Overenskomster paa det økonomiske Omraade. Efter hans Mening kunde 2. Udvalg i det hele slutte sig til den økonomiske Komité's Forslag, og derhos opfordre denne Komité til fortsatte Undersøgelser af økonomiske Spørgsmaal.

Dr. *Christiani* gjorde i den danske Delegations Navn Rede for Vanskelighederne ved en Ophævelse af den danske Valutakontrol, saa længe andre Landes Restriktioner, der hæmmer Danmarks Eksport, opretholdes. Han stillede derhos Forslag om, at Folkeforbundet iværksætter en sammenlignende Undersøgelse af Stigningen i den *offentlige Gæld* i de forskellige Lande, samt at Forbundet undersøger Muligheden af at foranstalte en *permanent Udstilling* i Genève til *Belysning af de internationale økonomiske Forholds Udvikling* i den nyeste Tid, ved *grafiske Fremstillinger*, Tabeller, Fotografier, etc. Disse Forslag fik Udtryk i Forsamlingens Resolutioner vedrørende økonomiske og finansielle Spørgsmaal (se nedenfor Sp. 4391). — Dr. *Christiani's* Udtalelser findes gengivet in extenso nedenfor i Bil. 4.

Sovjetunionens Delegerede M. *Rosen-*